

برایموک (دنباله)

برایموک .

برایم مهلازیندین بو، له تایهفه ی زیتر بو، هاته کن میرانی به نوکهری. میران - و تهیمهس خان - و خاتون له دایکی کتی بون، میرحهج - و میرشیش له دایکی کی بون ههر چواریان بران. جا میران کوتی. برایم ئەوه له بهر خاتری خاتونیم هاتوته کنی.

میران گول بو، ئەگه میران گول بو، میرحهج پیی کوت. برایم !

میران ئەوه گول بو، رابرد، دەس له میرانی ههلگره.

ئەویش "بزن دەر خەمی جان - و قەساب دەر خەمی پیو" برایم کاری به خاتونی بو هیچ کاری به میرانی نه بو میرانیش پیی کوت. ئەگه بیئ - و ده گه لم بیی بچینه سهراکانی ئیمام ههلییان ئەگه چابوم خاتونیت دهدهمی ئەگه مردیشم وهسیتی دهگه خاتونیت بدهنی. ههستا سواری کرد ههوت سالانی ده مهمله کهتی عیراقتی گیرا، میران چانه بو له پاشان روی تی کرد کوتی:

کاکه میران ! ئە مه کابرایه کین بی په نا - و نووا ئە تو بی خه به ری ههوت ساله ئە من ئە تو ده گیرم ده مه مله کهتی عیراقتی دا، ئە لعان خه رج - و مه خاریجی کن ده گوژی دا نه ماوه، چهن کهن ناسیون له عیراقتی خوم بو هاویشتویه کنی پولم لی قه رز کردون، کردومهته مه خاریج - و داومیی

جا کوتی ئەگە هەر وایە با بروینەوہ .

جادەلئی هاتن سەر چۆم بۆ مەزیک لە سەر چۆمەکەى کەوت بۆ هاتنە سەر چۆمەکەى ، ئەگە هاتن پێى کوت . برايم ! چ نانیک مانیکت پێنى ؟ کوتى . کاکە میران ! هیچ نانمان پێنى ، ئەتۆ لیژە دانیشە ، ئەمن ئەوہ دەچمە کن ئەو شوانەى بریکت نان بۆ دینم . میران پالئى وه که لێکئى کى دا . برايم چۆ کن کابرای شوان کوتى . کاکە ! پیت نئى دۆ نانم دەبەى بۆ ئەو کابرا نەخۆشەى دەگەلمە . کوتى . بابە ! ئەلعانم نان خواردووہ بریکم ورکە نانئى رەق دەبنئى تورەکەى دایە ئەگە بۆى دەبەى . کوتى . جا بابە ! مەرد— و مەردانە زەلیلە ئەوہى پێ ناخوری ئەگە نانەکەت داومئى پیاوہتیت دەگەل کردوم بریکیشم شیرئى دەبە کوتى : بابە ! ئەمن دەفرسو حاجەتیکم پێنیبە ئەگە شیرئى بۆتۆ تئى بدوشم ، شتیکی بێنە وەرە مەژە چەندئى لئى دەدوشئى بدوشە ! برايم گەرا قاپیلکە کیسەلئى کى دیوہ تەکاندئى گەکەى— و مەزیکئى رەشى هەستاند بە قەزا— و قەدەرى خودای گوانئى پۆ بۆ لە شیر بۆئى تئى دوشئى ، تئى کوشینەکەى بۆ هینا ئەگە هات میران خەوى لئى کەوت بۆ .

جامیران خەوى لئى کەوت بۆ ئەویش کوتى . وەلاھئى هەلئى ناستینم لە بن سەرى دادەنیم ئەگە هەستا با بۆ خۆئى بئى خوا . لە بن سەرى دانا برايم بۆ خۆئى کشاوہ پالئى وه بەردیکی دا ، پشتنئى دەوى بۆ ، ئەگە ئاورئى داوہ مازیکئى رەش لە گەلەکەکەى هاتە دەرى تئى کوشینەکەى خوارد— و لیستیبەوہ . کوتى . تەماشأ خودایە رسقئى ئەو کابرایەئى لە سەر عەرزئى براوہ ، کە ئەلعان ئەمن بەو کۆرەوہریم ئەو تئى کوشینە بۆ پەیدا کرد — و ئەوہ مارەکەش خواردئى . باز ئەمن بلیم چئى دەو فکەرئى دابۆ ، مارەکە دواى ئەوہى کە لیستیبەوہ دە قاپیلکەکەى رشایەوہ — و چۆوہ جئى خوى . کوتى . خودا چاکئى دا ، میران ئەگە هەستا دەئى دەمئى با بمرئى .

میران وه خەبەر هات هەراى کرد کوتى : برايم ! برايم کوتى : بەلئى ئاغا ! کوتى : چت بۆ هیناوم ؟ کوتى : ئاغا ! تئى کوشینئى شیریم بۆ هیناوى

کوتی: دوهوره! بۆم بینه ئهگەر ههستا برایم غیرهتی قبولی نهکرد، کوتی: نای دهمی. دهبمه معقهبی رۆژبازاری قیامهتی، خودا لیم ههلا ناگری بۆوهی، پیی ده لیم دهی خوا با بیخوا، نا خوا کهیفی خۆپهتی.

جا هینای، هاته پیشی کوتی: کاکه میران! حالهکهی وایه ماریکی رهش خواردویه بۆت تی رشاوتهوه، دهی خۆی بیخۆ نای خۆی بالی خۆت وه ئهستۆی خۆت پیی کوت: کوتی: برایم! توخودا بیهینه با نهجانم بی له دنیا، بمرم!

برایم لیی کشایهوه دور کهوتهوه، میران خواردی به عمری خودای تهوای بهدنهی وهک کراسی له بهر خوت داکهنی میران له توخیک هاته ده ری. میران چابۆوه، جا ئهگه میران چابۆوه، به دهنگی زولال ههراي کرد کوتی: برایم! برایم کوتی: کییه لهو چولیهی ههراي من دهکا ئه و جار ئهگه کوتی برایم، زانی میرانه، کوتی. بهلی! کوتی: وهره پیشی! کوتی: برایم مزگینیم چ ده دهیهی؟ چابومهوه! ئهویش رۆی تی کرد دهستی به ردینی داھینا کوتی: جا کاکه میران! ئهتۆ ساحهبی خومارویهی ئهمن چت دهمی؟ نوکهرم ئهتۆ دهبی ئهمن خهلات کهی! جا کوتی! برایم! با بچینه سهر چۆمی بهدنه شوستوشو پکهین جا ئه و دهمی دهروینهوه.

هاتن شیوو کۆلی کیان کرد، خۆیان سازکرد، جا کوتی برایم! کهرهکهم بۆ بینه لاقم چاک عهرزی ناگری سواری دهبین دهروینهوه، برایم کوتی بزانه با بهندیکی بانگ کهمی بزانه میران له سهر قهولی خۆی ماوه خاتونم ده داتی یان نا؟

جا ئهوه ههوه له کهیهتی.

هایی برایم دهلی، میران! میران دهلی: بهلی!

دوهوره کاکه میران! ئهمن قاسیدیکی به بهینهت—به متمانه وه مس ناکهوی بینیرمهوه خومارویه رهنگین بزانه خاتون پهريخان ماوه تهوه له سهر قهول—و قهوارهکهی ده ههوه لی

ئەو میران دەی کوت: برایم! روحی من قاسیده تازه له خومارویه رهنگین دهگزی، خاتون دەستی خوی دەداوه ئافتاوی که هیدەر بهگی عسله رومی سبر سهبرو نهرم نهرم دەرویهوه له بو سهر کانی، کانیهی ده خهزالی، دەی کوت ئەمن جوتیکم شەمامو شەمامه رهنگینهی ده باغەلی حاشارم داو له نورانی قەلی کی گوله میردان ئامانه تییه برایمی مهلازیندینانن ههی داد - و ههی بیداد کهسی دیان تی ناھالی.

جا کوتی: له سهر قهولو قهراری خوی ماوه. کهرهکهی بو هیئا سوار بون - و هاتنهوه، ههتا میران خهلی پیههات ئاغا بو سهری له سهر فارغ بو بهینیکی کیشا. ئەگه برایم تهماشای کرد خاتون پهریخان به خو - و قهرهواشان رومی بو سهر کانی غومارویه. برایم کوتی: با بجمه کن خاتونی بزانه ئایه خهبرهکهی خاتونی چییه؟ ئەمن حهوت ساله رۆیوم له سهر قهولی خوی ماوه یان نا؟

ئەو برایم ههر ئەو دەمی ههر ئەو سهعاتی به شانی خوی دادهداوه کهۆلیکی بهگ رهزی قاقمی سهنبلی بهرو پشت دهلهکی ئەنگوچک کورتی حاکم نهیدیه بهری دهدهانهوه جوتیکه سۆرانی له وی دهسی قهلاتی سهبر سهبرو نهرم نهرم خوی له بو سهر کانیهوه کانی ده غومارویه رهنگین ده ئابزوتی، دهچو سلاویکی دهکردهوه له بهژنی خاتونی دەی کوت. خاتونی! ئەمن نوکهری دهکاکه میرانی بوم ههی دادو ههی بیداد سالیکی له وی ده ههوهلی.

بهژنی خاتونی به من بمینی به وی ئاقهداری ئەگه ده رستای له سهر بارستی ده قوتهلی.

کهزییهت به من بمینی به رستی ده تاوولی پارچهمت به من بمینی به وی رهشهریحانی ئەگه له چوار باغی دهوان کوزان، کوزه بهبان ههی دادو ههی بیداد خویان له برایمه ره بهنه مالهی داویشتنهوه سهر بارستی ده خهیالی. ئەگه ماچیکی نهدهیهوه به برایمی دهردیکی گهلیک گرانم گهیهوه تی خاتونی!

معلومه ده مگاتی مهرگی له وی ده به ئهجه لئی .
 ئهوه خاتون دهی کوت . ده بزۆ برایم قسه دریژی مهکه . له وان
 لهزهتان گهری
 با بانگی دست و پیوه نند - و حه دار - و پیش خزمهتی ده کاکه میرانی نهکه م سهری
 برایمی بهرن - و بهدنی برایمی شیوکه نهوه له بهر مهودای ده خه نجه ری .
 برایم زیر ده بو له وینده ری .
 خاتون دهی کوت . قهره واشی سهر به قوری کاره گهری ! ده بزۆ برایمی وه گیزه
 سهلا و قهت کهسی خاتونی نهمان دوت له سهری برایمی داخودا ئاهی برایمی
 چن لئی به سهری .
 ئهوه قهره واش دهلی . برایم ! بو خاتری محهمه دی ده ئه مینه ئه و جار هکesh
 له خاتونی بابان قهله ندهر زیز مه به وه گهری .
 برایم دهلی . خاتونی که له گه تی کیل گهردنی زهر د ئه سمهری خو قهراری ئاشقان
 ههر وا بون ههر که سانیکی زیز بووان وه گیزی ده بی بیان داتی تۆق و ته له سم و
 گوارم و کر مه کو دهرزیله ی ده پاشه سهری .
 بو خو ی بیان نیینه لایه کی ده باغه لئی .
 ئهوه خاتون دهی پساندن بهندی ده گواران هه لئی - ده کیشان جلهوی ده بو غزیان
 دای دهرنین قهتاره ی ده فهره نته بیان دهی کوت . برایم ! ده بیان نی وه ده لایه کی
 ده باغه لئی .
 برایم ههر ئه و ده می تو ههر ئه و سه عاتی له مه جلیسه که ی ده کاکه
 میرانی قاسیدیکی به هه لوه دا ده گه بیه وه سهری ، دهلی . برایم دهستی خو ت
 بده وه گوزانی کاکه میران گه لیک گه لیک بی سه حه ته که وتۆته وه له بهر ئه و ی
 ژانه سهری .
 ئهوه برایم هه لده ستاوه له وینده ری .
 روی ده کرده مه جلیسی کاکه میرانی ، له مه جلیسی ده میرانی ده چوه سهری .
 دهستی کی دهرده وه بو گوزانی ئه وی ده دیکه ی راده کیشاوه له بو میزه ری .

به د بهختی برایی نیړه‌ی ده‌ترازان له بهر که مبه‌ری تۆق— و تله‌سمی خاتونی
دهیان کرنه‌وه خرمن— و وهک قهرقه‌ری هه‌ل‌ده‌رژان له مه‌جلیسی ده‌میری— و
له وینده‌ری.

ئه‌وه میران ده‌ی‌کوت، برایی! ئه‌وه چن؟ ده‌ی‌کوت: کاکه میران دؤنی ئه‌گه‌ر
ئه‌تۆ ده‌چویه راوی خاتون ده‌هات گه‌سکی ده‌دا له سه‌ر فه‌رشی ده‌ وه‌تاغی هه‌ر
له وینده‌ری. تۆق— و تله‌سم— و گوارم— و کرمه‌کی خوی داده‌نان له ده‌لاقی‌کی
له وی ده‌ده‌ری.

له‌بیری ده‌چۆن ئه‌من ده‌ستم ده‌دانی ده‌م‌کوت نه‌بادا که سیک غه‌یان بی به
ده‌رکی کاکه میرانی ده‌ستیان بداتی له وینده‌ری.

ئه‌وه میران ده‌ی‌کوت: برایی! ده‌برۆ دایان نیوه له ده‌لاقی‌کی له وی ده‌ده‌ری.

برایی ده‌ی‌نانه‌وه ده‌لایه‌کی له وی ده‌باغله‌ی رۆی ده‌کرده کن خاتونی ده‌ی‌کوت.

که‌له‌گه‌تی کیل‌گه‌ردنی زه‌ردئه‌سمه‌ری ره‌بی وهک به سه‌ر برایی ده‌هاتی کافرانیس

هه‌ر وایان لی به سه‌ری، ئه‌من ده‌چۆم له مه‌جلیسی ده‌ کاکت ده‌ستیکم ده‌برد

له بو گۆزانی ئه‌وی دیکه‌م راده‌کپشا له بو میزه‌ری.

به د بهختی برایی نیړه‌م ده‌ترازان له بهر که مبه‌ری.

تۆق— و تله‌سم— و گواره— و کرمه‌کی ده‌خاتونی ده‌یان کرنه‌وه خرمن— و

هه‌ل‌ده‌رژان له مه‌جلیسی میرانی هه‌ر له وینده‌ری.

ئه‌وه خاتون ده‌ی‌کوت: برایی! له مه‌جلیسی کاکه میرانی کاکم ده‌ت‌کوت چی؟

ده‌ی‌کوت خاتونی! ده‌م‌کوت دؤنی ئه‌گه‌ر ئه‌تۆ ده‌چویه راوی خاتون ده‌هات گه‌سکی

ده‌دان له سه‌ر فه‌رشی ده‌ وه‌تاغی هه‌ر له وینده‌ری. تۆق— و تله‌سم— و گواره— و

کرمه‌کی له بهر تۆزی دای‌ده‌نان له ده‌لاقی‌کی له وی ده‌ده‌ری.

له‌بیری ده‌چۆن ئه‌من ده‌ستم ده‌دانی ده‌م‌کوت نه‌بادا که سیک غه‌یان بی به

ده‌رکی کاکه میرانی ده‌ستیان بداتی له وینده‌ری.

ئه‌وه خاتون ده‌ی‌کوت: ره‌بی برایی مالت ویران بی له بو دلویه خۆنریژیکي

ده‌پارییه‌وه ئیستا ده‌چم له مه‌جلیسی کاکم خه‌جاله‌تی ئه‌وی قسه‌شت له سه‌ر

ده به مهوه ده ری .

خاتون هلی ده کیشا جوتیکه گوریبه ، ده سهری پیی ده کردن جوتیکه کهوشی پانی بلیندی حهسله دمچالی له وی ده کوزه کی ، به سهر سهری خوئی داده داوه چارشویو یکه به غدا زهمینی عهسلی ئیراتی . سهر سهر - و نهرم نهرم خوئی له بو مهجلیسه کهی ده کاکه میرانی ده بزاونتی .

له مهجلیسی ده کاکه میرانی ده چووه سهری ههیی داد - و ههیی بی داد ریشوهی چارشویو ده خاتون پهریخانی نیو کهزییان له سر پانییای ده که نه وه سینهری . ئه وه خاتون پهریخان پهردهی له کاکه میرانی کاکه ههله ده داوه له مهجلیسه کهی میری ده کرده وه سلاوه دهی کوت : ده وهره ! کاکه میران دؤنی ئه که ئه تۆ ده چویه راوی ئه من ده هاتم کهسکم ده دان له سر فهرشی ده وه تانخی ههر له وینده ری . تۆق - و تهله سم - و گواره - و کره کهی خۆم داده نان له ده لاقی کی له وی ده ده ری .

له بتریم ده چون جارچی بنیرمه سهر تالاری خوت ، جاری پکیشی سندوقی سهری ده کاکه میرانی ههر کهسی کی دهستی داوئی بیان ئاویته وه وینده ری . ئه وه میران دهی کوت : خوشکی ! خاتون ! برایم نوکه ریکی گه لیک به ئه مه که به وفایه ناوینه وه ده لایه کی له وی ده باغه لی .

خاتون دهی کوت ، ده وهره ! کاکه میران چونکه برایم خوشه ویستی تویه ئه وه تۆق - و تهله سم - و گواره - و کره کهی ده خۆ له من حهرام بۆن ده بی کاکه میران سندوقی سهری خوئی له بو برایم بیان بنیریته وه خرمهت وه ستا حه مه مرادی ده کویه له بو برایم بیان پکاته وه به بالچوغه ی ده شتری - و به زریزه - و دوپشکه ی له وی ده خه نجه ری .

ئه وه خاتون ههر ئه وه ده می ههر ئه وه سه عاتی رۆی ده کرده ماله تهیمهس خانی برای هه لی ده گرتن جوتیکه مه سینهی ههیده ره به گی عهسله رۆمی سهر سهر - و نهرم نهرم به سهر پرده به دینه ی دا خوئی له بو سهر کانیه - و کانیاوی ده غومارویه رهنگین ده بزاونتی ، ئه وه ده رۆبی ده ز نوژی که فهردی ههله بگری بخوینی نوژیکی

له وی ده چوار رکائتهتی به گوشه‌ی ده چاوی برایی به چاو دهنگاوتی .
برایم هر ئه ده می هرئو سهحاتی به سر شانی خوئی داده‌دا کهولیکه بهگره‌زی
قاقمی سهنبلی بهر- و پشت دهلهکی ههنگوچک کورتی حاکم نه‌دیده بهری ده‌دانه‌وه
جوتیکه سورانی له وی ده سی‌قهلاتی .

سهبر سهبر وه و نهرم نهرم خوی له بو سر کانیلیم و کانیایوی ده غومارویه رهنگین
ده‌بزاوتی .

ده‌چو سلاویکی ده‌کرد له بهزنی خاتونی ئه‌وی دی‌که‌ی ده‌کرده‌وه له بهردی هر
له بهرده تاتی .

ئه‌وه خاتون ده‌ی کوت . وه عه‌له‌یکومو سه‌لام- و رحمه توللاهی بیست- و دو
جاران برایم هر له وی را هر تاوه‌کونی ئیره به سه‌ر چاوی ده خاتونی بابان
قه‌له‌نده‌ردا به خیر ده‌هاتی .

ده‌هر برایم! ئه‌تو نه‌خوش نه‌بوی بوئز نه‌بوی ده‌لی‌ی مرده‌کی له ژیر قه‌بران
ده‌ر ده‌هاتی .

خانه خراب! ناردومه که‌ویت بو بکرن دوگمه‌ت له سر خه‌یاتی .
ده‌لی‌ی . خاتونی! ئه‌من نه‌خوش نه‌بوم بوئز نه‌بوم وه‌کی مرده‌کی له ژیر قه‌بران
ده‌ر ده‌هاتی .

به‌لان ئه‌من ئه‌وه ساله‌که‌هه‌و ساله‌ معزول کیشم له دیوانی ده‌کاکه میرانی کاکت
چبکه‌م تاق تاقه ماچی ده‌ خاتونی له برایی ده‌بونه‌وه قاتی .
ئه‌وه خاتون ده‌لی : ده‌وه‌ره برایم! ئاغایان نوکه‌زی خویان خه‌لات ده‌که‌ن ده‌یان
ده‌نی موجهی لی‌یان ناستینه‌وه شه‌که زه‌کاتی .

ده‌یان ده‌نی که‌ولی به‌گ هزی قاقمی سهنبلی بهر- و پشت ده‌له‌کی حاکم نه‌دیده‌ی
له وی ده سی‌قهلاتی .

به‌لان ئه‌من جوتیکم شه‌مامه شه‌مامه ره‌نگینی باغلی‌ی حاشارم داون ئه‌وه سال
حه‌وه ساله ئه‌لئان ده‌یان ده‌م به برایی هر به دیاری- و به سه‌وقاتی .
ئه‌وه برایم ده‌لی . ده‌وه‌ره خاتونی! ئه‌وان شه‌مامه شه‌مامه ره‌نگینی باخه‌لی‌ی تو

به من بمینن به وی شمامهی دهخهت خهت که له چوار بیستانی ده وان
 کوره بهبان شهختهی پایزی لایهکی له برایمی مال ویران دهنگاوتی .
 ئهوه برایم به سر شانی خاتونی هل دهکیشاوه لایهکی کهولی بهگ رهزی له
 وی ده سی قه لاتی .

سهبر سهبر و نهرم نهرم ئهو سمیلی ده خورمایی له سر کولمهی ده خاتونی
 دهباری قهند گهلیک شیرین تر له نهباتی .

هر چهن خشل و خهراجاتی ده خاتون پهریخانی به سر کالان و کهمبهری
 برایمی دا دهیان کردنهوه خرمژن و بهقهت دهمانچیکه ئهه بهگی دانیسقه ی
 چهخمال فرهنگی دهنگیان ده دانهوه له وهلاتی .

ئهوه خاتون له نورالی خالی گولیکی ده گوله میردان به دور بی نیکه خاسه
 رهنگ تهمی دهکانی ی به چاو دهنگاوتی .

نهی دهویزا بیته سر برایمی ده چووه له مهجلیسی ده کاکه میرانی دهستی دهکرد
 به گریانی چهندی قسه دهکردنهوه هر به فیتنه و به فهساتی .

ئهوه خاتون پهریخان دهلی . برایم! سرم دیشی دلی خاتونی بابان قهلهندهر
 چهندی له وهره ، کوره! مال ویران چهندی له وهره وهره .

ئهوه دو کوره مهفردی به ههل وده له دیوانی میری کاکم دینهوه دهره .
 دهترسم قسهی من و تو چو بیتهوه دیوانهکی ده کاکه میرانی ئهتو پکهنهوه
 دهر به دهره .

ئهوه ئهمن له میژه فیژه تازیهم ئهو جارهگهش دانیشم سر به قور و بابان
 قهلهندهره .

ئهوه برایم دهلی . خاتونی! سرم دیشی دلی برایمی چهندی له باس خهبره .

ئهو دو کوره مهفردی له دیوانی کاکت دینهوه دهره .

یهکیان برادهریکی گهلیک به وهفایه ئهوی دی له وی ده به گوشه جگهره .

ئیسنا دهچم له بو ت دینهوه باس و خهبریکی معلوم و موختهسهره .

ئهوه برایم به سر شانی خو ی دا ده داوه کهولیکه بهگرهزی قاقمی سهنبلی بهر و

پشت دهلهکی ههنگوچک کورتی حاکم نه‌دیده له بو کن قاسیدان ده‌بزاوتی .
دهی کوت . قاسیده! تو خداکهی له دیوانی ده کاکه‌میرانی را دههاتن وهک ئیوه
بزانن چ باسه - و چ خه‌بهره؟

ئهن به کوشتم چ به بزم چ به خه‌لاتم یان له دوی من هاتون کاکه میران سوارم
دهکا ده‌گهل خاتونی دم نیریتهوه سهر حیلی سورچی - و زوراری - و مام سالی یان
پیم‌ده‌ستینیتهو، مه‌زانهی حه‌و سالی ده‌گهل ئه‌وی شه‌که‌زه‌کاتی .

ئه‌وه قاسید ده‌لی . برایم ا ره‌بی مالت ویران بی شه‌وی ده شه‌وان دالانی ده
غومارویه چما ماله دوست - و براده‌ران له تو ببوه‌نه‌وه به قاتی .

له تو وایه خاتون په‌ریخان کچه گاوانیکه به ئوژی ده نیوه‌رویه له سهر کانیهی
ده غومارویه ره‌نگین له ژوانی ده‌هاتی .

نورالی گولی کی ده میدان به دۆربی نیکه خاسه ره‌نگ ته‌میزه‌ی به چاو دهنگوتی .
نه‌ی ده‌ویرا بیته سهرت ده هات له مه‌جلیسه‌کهی ده کاکه میرانی ده‌ستی دهرکرد به
گریانی چهن‌دی قسه‌ده‌کردن به فیتنه - و به فه‌ساتی .

ده‌وه‌ره برایم! به سهری تو ئه‌گه ئه‌مه بزانین ئه‌تو نه به کوشتی نه به بری نه
به خه‌لاتی .

به‌لان حه‌ولی جۆته لایینیکی بده به مانگی ده کانونی به چله‌ی ده زستانی برایم
میران دهرت ده‌کاته‌وه له خاپوره وه‌لاتی .

جا ئه‌گه ئه‌و خه‌بهره‌یان دایه خه‌بهریکی ناخوش بو‌رویی بو دیوانی میرانی
ئه‌گه چو دیوانی میرانی گیرا بو مه‌جلیسی کی مه‌ه‌تته‌ب بو بی قسه . ئه‌گه ته‌ماشای
کرد - و چو دیوی مه‌جلیسی سلاوی له مه‌جلیسی میرانی کرد ههرچی به برایمی
دوست بو کوتی . وه عه‌له‌ی که‌سه‌لام - وره‌حمه‌توللاهی بیست و دو جاران برایم
به خیر ده‌هاتی .

ههرچی به برایمی دوژمن بو وهک ژنیکی حیز به حاسه‌ته‌م له سهر لیوان پرتیکی
لی ده‌هات . ئه‌گه ته‌ماشای کرد میران غه‌زری بو ، له مه‌جلیسی گوی لی بو ئه‌گه
باسی برایمیان ده‌کرد ئه‌گه ئه‌مه‌گی برایمی دینایه پیش چاوی پوشکی کی به ده‌سته‌وه

بۆ له سەر فهرشان ده عەرزێی دوهوشاند ئەگه ئەمەگی برایمی وه خردهکرد رێی نەبو دەری کا ئەگەر قسەى کا براشى وه بېردههاتەوه. ئەوه له سەر کانی دهگەل خاتونێیە پێی حەیب بۆ. میران غەزرى قسەى نەکرد برایم راوهستا کوتى . بزەنم ئەو مەجلیسە عومدەیه. پیاویکی وا لهو مەجلیسەى بڵیند دەپێ بلی. کاکە میران! یا بیگوژە یا دەری که یا ئازادى که با برایم را نهووستى جێى راهستانی نى. برایم جێى دیار بۆ ئەگه دانیشت تەماشای کرد کهس نوتقى نه بۆ، جا له پاشان برایم کوتى. ئەگەر هەر وایه با بۆ خۆم بەندیکى بانگ کهمى بزەنم کاکە میران دەلی جی؟

ئەوه برایم دەلی. ده وەرە کاکە میران ئەمن گە لیک گەلیک نوکەریکی له وى به بهینهت. و به وفا. و به متمانم .

ئەمن گەلیک نوکەریکی له وى به بنیاتم .

ئەگه نوکەر. و دەست. و پێوهند. و حەگال. و پېش خزمەتى ده کاکە میرانى دههاتن هەر له وى را هەتاوهکونى ده وه من به پێیه که خو دههاتم . ئەمن نازانم ئەمن نه به کوشتم نه به بۆم نه به خەلاتى .

نه له نێوانى چاوى دۆست. و دوزمان برایمی سواردهکەى دەى نێرییه سەر حیلی سورچى. و زورارى. و مام سالیان پیم دەستینى وه شەکه زکاتى .

میران دەنگى لیۆه نههات ده. و بهندهاش دا ئەوه هەر ده پارێتەوه .

ئەوه برایم دەلی. ده وەرە کاکە میران! سەرم دیشی دلی برایمه ره بهنه مالمى چەندى له وەرە چەندى له وەرە وەرە .

دهنجائەوه تو سەرى خۆت هەڵینە بزوانه کۆشکان په نجران دۆ دەریان شانیشینان گلاو فەرەنگى ده کاکە میرانى سێبەریان له برایمه ره بهنه مالمى دههاتنەوه ئەو بهرئەو بهره. یان حەفسى زیندانى ئەهیدیم پکه یان ئەوه بمکەوه دەر به دەرە .

یان ئازادم پکه هەى داد. و هەى بیداد گوناحى ده برایمی گەلیک گەلیک زۆرن با جی دیکه گوناحى دۆست. و برادەرى مە جلیسەکەى ده کاکە میرانیم نه یهتەوه سەرە .

دیسان هیچ قسمی دهگه‌ل نهکرد ئهو چاره‌که کوتی : فایده‌ی نی بابه‌ندیکی بانگ که می رقی بی‌ی ههستی .

ئهوو برایم ده‌لی : ده‌ومره کاکه میران! هه‌ی داد سو هه‌ی بی‌داد سوندیکم خواردو وه به خودای سو به پیغه‌مبیری ده ئاخری زه‌مانی .
بترازینم کۆسه‌ی خه‌نجهری هه‌ل کیشم ده‌بانی .

په‌نجا که‌لاکان فزی ده‌ده‌مه‌وه له مه‌جلیسه‌که‌ی ده‌میری سو ههر له دیوانی .
فایده‌ی نی با برایمی بگوزن له سهر دو چاوه به‌له‌که‌کانی ده خاتون‌په‌رخانی .
ئهوو برایم ده‌یکوت ، به‌ینه‌للا مەردی ئه‌گه‌ و مەرد نه‌بای هه‌ل نه‌ده‌که‌وتی له یه‌کانی .
نه وه مس ده‌که‌وی له حه‌و ته‌به‌قه‌ی ده‌ عەرزى نه وه مس ده‌که‌وی له هه‌شت ته‌به‌قه‌ی ده‌ عاسمانی .

نه‌وه مس ده‌که‌وی له کن وه‌زیر حمزه‌می ده به‌غدایی نه وه مس ده‌ که‌وی له کن سولتانی
ئه‌سته‌ممولی نه وه مس ده‌که‌وی له کن حاکمه‌که‌ی ده سه‌قزوبانی .
ره‌بی برایم مالت ویران بی‌ئه‌گه‌ر ئه‌توده‌هاتی دەرکه به‌قوزی گیراوه‌که‌ی ده‌ میرانی چه‌ندم
بی‌ده‌کوتی عه‌بین ئه‌وان حیزه‌فیلا نه‌ دانی .
ئهل‌عانه که له پیش‌ت رو‌ده‌نیم مسحافی ده‌زیر چوکانت ده‌نیمه‌وه ههر سی جزمه‌ی ده‌ قورعانی .

ده‌ومره له بۆم وه‌گیژه بزانه‌م قه‌ول سو قه‌رارت چ بۆ له سهر کانیکه‌ی ده‌ غومارویه ده‌گه‌ل
دو‌چاوه به‌له‌که‌کانی ده خاتون‌په‌ری خانی .

ئهوو برایم ده‌لی : ده‌ومره کاکه میران! سۆزم دیشی دلم راناوه‌ستی له به‌ر
ئهوئ نه‌کاوی به مانگی ده‌ کانونی به‌ چله‌ی ده‌زستانی .

که‌یفت بی‌نی له عەرزى ره‌ش ده‌که‌یه‌وه ره‌شه راوی مه‌یلت بی‌نی برایمی ده‌سوتی‌نی به
ئاوری ، هه‌رکه‌سه‌وه قسمی له مه‌جلیسه‌که‌ی ده‌کاکه میرانی کردوو وه ره‌بی خوره‌ی په‌که‌وی
له سهری ده‌زمانی ، یاره‌بی لی‌ی پکاته‌وه به‌تیرئاوی .

ده‌ومره کاکه میران به سهری تو ئهوو نوکه‌ره سه‌گ با به‌که‌م رۆی بۆ ده‌ستم ده‌داوه‌ستلی
له بۆ بارگینی سه‌ککه‌ت لی دراو بی‌نم سه‌تلی کی له وی ده‌ شه‌واوی .

ئەو خاتون پەریخان نەبۆ کچی وەزیر عەزەمی دەستە را ستییت بۆ حەوت سال
بۆ پێوہبۆ قاسیدیکی بە بەینەت - و بە متمانی وە مست نە دە کە و ت پری
دەسروکیکی لە بۆ کاکە میرانی دەناردن توحایە - و دەگەل ئەوی سلاوی .
ئەوە میران دەلی : برایم ! بە سەری تۆ ئەوان قسانەت بە خزی درۆن ہیچی
کەلکی ناگری .

دەرت دەکەم بە مانگی دە کانونی بە چلە دە زستانی ، بەکلوی کلویی دەبە فری .
بە سەری چەپەر چینی سپی ریزی ھەوارەمانگی کانی خولای - و کانی دە تەزە زەنی
دۆلی ئاسینگەران لەو کۆستانی دە عەزیمەت بارگین ببیتەوہ سەرەن گری .
ئەگەر دە بن بارستی بەفران دا نەری .

دەبی بەھاران لە کۆنە ئاشان دا پکەوی خەبەرم بۆ بی بلین برایم لی ی کردۆتەوہ
بە ئیسقایی - و بە وی ئازاری دەمری .
ئەوہ برایم دەلی : دەوەرە کاکە میران ! وەفای ئاغانیان ہیچ نییە ئاخری لە نوکەران
دەبۆنەوہ بە قاتی .

ئەتۆ وەبیرت نایە ئەمن حەوت سالانم بە کۆلی کەری شین دەگیرای لە مەملەکەتی
دە عیراقی - و ھەر لە ولاتی .
ئەلغانەکە بە قسە شەیتان - و شوبران دەرم دەکە بە مانگی دە کانونی بە چلە
دە زستانی لە خاپۆرە وەلاتی .
ھەی داد - و ھەی بیداد ئەمن غەمی ئەوہم نی ئەوہ تۆ ئەمن دەردەکە لە خاپۆرە
وہلاتی .

بەلان ئەو حەیف - و جخارە برایمی دەکوژی چ پکەم تاق تاقە ماچی دە خاتونی
لە برایمی دەبنەوہ بە قاتی .
ئەوہ میران دەلی : برایم ! سۆندیکم خواردو بە خودای - و بە پیغە مەری دە ئاخری
زەمانی .

ئەو جارەکە ھەرتک - و دەردەکەم دەگەل خاتونی بەک - و دەنیرمەوہ گەرمینی دە
گەرمەسیر - و بەک - و دەنیرمەوہ کۆستانی .

قاسید حمو کالهی ئاسن- و له دو بدزی ههرگیز به مزلی- و قهت قهت نهزانی .
 ئهوه برام دهلی: دهوهره کاکه میران! ئهمن سرم دیشی دلی برامی راناوهستی
 له بهر باری ده جخاران .

شهرت بی سهری برامی بهرن- و بهدنی برامی رایهنن به شققه مشاران .
 ئهمن قهت قهت وهدهر ناکهوم له جهوشان ههر له حهساران .
 ههتا له پیشچاوی ده کاکه میرانی دهگهل خاتونی نه برمهوه ههمو قهولان دهگهل
 ههمو قهراران .

جامیران کوتی دهری کهن ئهو سهگ باببه دهم کوژی جا پهکیک له مهجلیسهکه ی
 راستهوه بو، پیلی برامی گرت کوتی: برام! خون بهری چاوانی گرتوی بهد بهخت
 بزۆ دهری ئاغایه رقی ههستاوه، ده میکی دی پهشیمان ده بیتهوه ئهتۆ بوچی سواری
 سهری ده بی پیلی برامی گرت، پهکیکش به غار چۆ روپه کن خاتونی کوتی .
 خاتون! برام- و میران تیکگیراون ئهگهر نهیان گهپی ی مه علوم په کیان په کی
 ده کوژی .

جا خۆی رازندهو. خاتون هات ئهگهر هات، کابراش برامی برد. له سهر
 خواجانشینان به پی پلکانان دا ده روپه خواری گهیشه بهر ده رکی په نجهره ی - و
 توشی خاتونی بو دهستی هاویشه سهر ئهستوی- و پی کوت کوتی: خاتون! ئهمن
 جهوت سالان میرانه گولهی کلتم دهگیرا له مهلهکهتی عیراقی سهبارهت به چاوی
 تۆ ئهمن حاشیره تیکم، مه لازیندینم سهت مالم پشتی خۆم ههیه ئهمن بوپه دهستم
 له پشت- و حاشیره تی خۆم ههل گرتوو سهبارهت به چاوی ده تۆ، ئهلئان ئهرو
 میران دهرم دهکا نازانم ئهتۆ دهلی چی؟ کوتی: برام! تازه قسه ی من- و تۆ
 بلاو بوتهوه، بی فایدهیه ئهمن ئهگهر بمرم به مردن ئی کلیم به زین ئی تۆم غایهتی
 ئهوه دهچمه سهری تکایهکت بو دهکهم بزانه ئهوسئ مانگه جستانه ی لیمان ناگهری
 بیگوزه رینین ئهگهر تکای گرتم چاکه ئهگهر تکای نهگرتم فکرئکی دیت بو دهکهم .
 جا خاتون روپی بو سهری برام به دوا ی دا گهراوه هات له سهر خواجانشینان
 دانیشته. خاتون له مهجلیسی کاکه میران ئهوه دپته ژوری جا ئهوه بانگی کاکه دهکا .

ئەو خانۆن پەریخان پەردەى لە کاکە میرانى کاکى ھەلداوہ .
 لە مەجلیسەکەى میرى دەکردەوہ سلاوہ .
 دەلى: دەوەرە کاکە میران! خوشکى خۆت لە تو دەکاتەوہ تکایە .
 بوخاترى حەزرەتى عەلى لە سبەھىنى وە تا وەکونى ئیوارى سواری دولدولى دەبو
 دەستى دەواوہ زولفەقارى دەگەل کافرانى دەکردەوہ خەزایە .
 بوخاترى خالندى بنى وەلى ئەگەر ھەژدە لڤکەى بەر دەدانەوہ بەو عەزى دە خەزایە .
 دەوەرە کاکە میران! ئەمن ئەتۆم گەلىک گەلىک پى گە وەرترە لە رۆستەمى زەمانەى
 ئەگەر سواری رەخشى خۆى دەبو لە قەلای سى حەسارى دە غەزرى — و دە گەل
 دىوى سى دەکردەوہ دەعوایە .
 ئەوہ براىم گەلىک گەلىک نۆکەرىکى بە ئەمەگە مەردىکى تەواوہ لە دنیاىە .
 نە بە شەوى تارىک ھەل دەگرى فانوسى نە لازىمىيەتى چرایە .
 ئەتۆ بە قسەى شەیتان — و شوبران براىمى دەردەکەى بە مانگى دە کانونى بە چلەى
 دە زستانى لە نیوانى چاوى دوست — و دوژمنان ، لە براىمى رەبەنە مالەى گەرى با
 بە ھارىکى رەش — و خوشى بى بە سەر داىە .
 ئەوہ میران دەلى . خاتوان! خوشکى ئەوہ من سۆندىکم خواردووہ چ سۆندى دیکەم
 پى ناخورى .
 براىمى دەردەکەم بە مانگى دە کانونى بە چلەى دە زستانى بە کلو کلوپى دە بەفرى
 بە سەرى چەپەرچىنى ، سى رىزى ھەوارە مانگى کانى خولای — و کانیلەى دە تەرەزنى ،
 دولى ئاسىنگەران لە کۆستانى دە عەزىمەت بارگىن ببیتەوہ سەرە نگرى .
 ئەگە براىم دەبن بارستى دە بەفران دا نەرزى .
 دەبى بەھاران لى پکاتەوہ بە ئىسقاىى براىم بە وى ئازارەى بمرى .
 ئەوہ خاتون دەلى . دەوەرە کاکە میران! خوشکى خۆت لە بەر ئەتۆ دەگرى ، ھەر نو
 کەزى ئەتۆ بە مانگى کانونى بە چلەى دە زستانى براىمى دەردەکەى حەیفە سلاو
 قەت کەسى دە خاتونى نەمان دوت لە سەرى براىمى ، حەدیقە ئەو بە دەنى دەزەرد — و
 زول دە بن بارستى دە بەفران دا دەرزى .

ئەو خاتون دەلی: دەومره کاکه میران سەلا - و قەت کەسی دە خاتونئ نەمان خو
ئەو من نەم دەزانی دەر کردنی برایمی وا بە موتلهقه .
دەنا ئەمن ئەو لە بو برایمیم دەکری جانو ئەسپئ کی کۆت چەققلئ لەوی دەسم تەبەقه .
لە بو برایمیم دەکری دە مانچئکی ئە یبەگی دانیسقەئ چەخمال فەرەنگی دە گەل
شیرئکی دەبانی لە وی دە نەرمەلەقه .

برایم سواری ببا سەری کۆستانی چەپەرچینئ ، سپی ریزو هەوارەمانگ - و کانیه خودای
- و کانیلەئ دە تەزەزنیئ پی کرباوه شەقه .

نەبادا برایم دە بن بارستئ دە بە فرئ دابرزئ حیلئ میربداغئ وە سە ر نەکەوی
داخودا چ کۆنە قەعبئک نوکە چەکمەئ وە بەر سەری برایمی هەلدا بلئ ئەو چ
گول - و گورانئکە سەرما لیڕە کردویەتەوہ رەقه .

میران لە خاتونئ تۆرە بو کوتئ : برو! دئله قەعبەئ سوزمانئ وە دەری نین
جا نارواتە دەری ئەو بەندەش دەلی بە گریان ، برایم دیتەوہ ژورئ .
ئەو خاتون دەلی : گۆولە من بی کەرئ دە مەجلیسئ گۆولە من بی گەلی دە دیوانئ ؛
ئەمن دەگێژمەوہ گەر مە شینئ ئەهلی شارەکەئ دە غومارۆیە بە خزی لە بو برایمی
دەگێژنەوہ داستانئ .

ئەو سەلەکە حەو سەلە شەدئکە کۆز حوسینیم کریوہ چەندم لی داون بە رتیلئ
دەریشو بە بادانی .

سەلا - و قەت کەسی دە خاتونئ نەمان ئەلحانە کە برایم زیزە دەروا لە سەری نانئ .
ئەوہ برایم دەلی : دەومەرە خاتونئ ! سەرم دیشئ دلئ برایمەرە بە نە مائەئ
راناوەستئ لە بەر ئەوئ نەکاوئ .

ئەوہ برایم دەلی . دەومەرە خاتونئ ! سەرم دیشئ دلئ برایمی لە بەر بارستئ دە
غەمان را نابەزئ .

حەک دایکی برایمیت بپتەوہ بە قوربانی ، قۆپەنی دە شا کەزیانت بە برایمی بمینن
بە سەر تۆپی دە قەنەوزئ .

دە هەرۆ ! بارگینم لە بو عەوێزکە دەگەل بارگینئ میرانە گولەئ کاکت بە بالەتەنگئ

ههلبده جوتیکه توڤزی .

خۆم بۆ باویوه سمر جوتیکه کهوشی کوزهکی ئەمن خۆت بۆ داویمه سه ررکیفان
بیست - و پینج راموسانم له گهرنی حه لال ده یه سیزدهیان به ئا شکرایی - و
دوازدهیان به دزی .

ئەمن زامنیکی ههزار - و پینسهت تمهنی دهدهم به خاتونی قهت قهت به دهنی
برایمی ده بن بارسستی بهفران دا نهرزی .

جامیران کوتی : دهریان کهن! ئەو سهگ با به کهله گاییم لی دهکا . جاپیلییان
گرت برایم وه دهر کهوت به خۆ - و به خاتونی میران حوکمی ده سهر برایمی
کرد کوتی . دهبی ئەلحان دۆ سهحاتی رۆژماوه بۆ نوژی ئیواری دهبی به مانگی
کانونی برۆی .

خاتون رۆی ده برایمی کرد کوتی : برایم! بهد بهخت نازانم ئەمن هیچ
وه لاغیک نییه تی راببینم . ئەتۆ لیره برۆی له خومارویه بچی کن ههچ ئاغایهکی
کاری من - و تۆ وه پاش دهکهوی بهد بهخت دهبین ، ئەمن بۆ تۆ نابم ، ئەمان ئەگهر
ری - و راست بهچییه ماله میرحهجی کاکم ئەوه له کانیه رهشی یه میران هیچ
حهقی نامینی ئەمن له قیس ئەتۆ ناچم .

ئیواره بۆ کوتی . جا ئەمن فکرێکم بۆ کردوی بهد بهخت نازانم چلونت
بهری کهم . ئەو فکره نهبی بهت ماوه فکرێ کوتی . چییه؟ کوتی . ماینیکی ماله
کاکه میرحهجی لیڤهیه چل شهوی هاوین ماوه له بهر جانوی یهک بۆ دهی مژی
رایان گۆستۆتوهو ئەو ماینه بهله ده به بهفری مۆردا دهچی مهگه ئەو ماینه بت باتهوه
بۆ کانیه رهشی دهنا هیچ وه لاغیک نات با .

دۆ سهحاتی رۆژ ما بۆ ، مەعمۆری ده سهر بۆ ، کوتی : دهبی دهری کهن!
ئنجای ماینه کهی بۆ زین کرد به قهره واشه کهی کوت . جامیک ئاوی کولیو بینه رای گره
ههر ده مایه کی چاوم لی هه ل تهکاندی بینه بم دهیه به لی جا خاتون راوهستا - و
تهرتبی برایمی دا چهندی بالتۆ ده بهر کرد - و چهندی ده سکیش ده دهستان کرسو
ساز بو ، ده سوار بۆنی دا برایم هات سوار بی به قهره واشه کهی کوت : ئاوه کهم دهیه!

ئاوهکهی لئی وەرگرت - و جامه ئاوه کولیوهکهی ده بن قونئی کرد .
 دهلی . برایم ئاورئی ویدا کوتی : خاتون! میران ئاغابو ، ئیختیاری ههیه
 ساحهیی خومارۆیهیه پیئی دهکرا پشم کوزئی ئەمما ئی تو گرانتر بو بهو نوژی ئیوارهی
 دوسهحاتی رۆژماوه ئەمن بهو کۆستانی عەزیمدا دەرۆم ئهو ئاوهت بو ده بن
 قونئی کردم ؟

جا خاتون دهستی به گریانئی کرت کوتی : سهلا - و قهت کهسی ده خاتونئی
 نهمان برایم ! له بهر کهرپتی خووت ده کۆدا ده توپی ئەتۆ فه سلێک دهپی لمو
 کۆستانهیی بیی زمان دهبی له سهر ماینئی دهکهوی خوارئی ده بن بارستی بهفرئی دا
 دهرزی ، ئەما ئهو ئاوه دهت بهستی ههتەن مهگه خودا ئەجهلت بیئی دهنای ماین
 دهت باتهوه دهرکی ماله میر ههجی ئاوهکەش دهت بهستی ناهیلی پکهوی .
 جا دهلی : برایم رۆیی به عومری خودای خودا دهزانی ههتا هوشی بو
 رۆیی ئهو جار زمانی شکا ، دهلی دوسهحاتی رۆژما بو ، شەش سهحات له شهوی
 چو بو ، بو به ههشت سهحات گهیه کانی رهشی چو ده دهرکی میر ههجی وه . میر
 ههجیش پالی وه پالم - و پشتی دابو له بهر پهنجهرهی دانیشته بو . دهلی مانیمکه
 چو ده ههساری وه ، ئەگه چو ده ههساری وه ، ههوزی ههساری رهشایی بو مانیمکه
 چو بو سهر ههوزهکهی حیلانندی میر ههج کوتی : کوره! دهرکی بههار بهندان
 کراوهتموه ، به نوکهرا نی کوت : بزائن و لاغ بو ! خیلهی ولاغان بو !
 جا ئەگه نوکهرا نی دهرپهرین تهماشایان کرد مقهبایهک راوهستابو ، دهنگیان دا ،
 جوابی کهسی نهداوه ، هاتمهوه کوتیان : کاکه میرههج ! سواریک راوهستاوه بیی
 زمانه ، قسان ناکا هاتنه دهری ، ئەگه هاتنه دهری تهماشایان کرد ، میرههج
 رۆی تی کردن کوتی . کورینه! ئهو سواره به قهلافتی زلی برایمه شهوش ماینی خوومه
 غایهتی برایم بهو جوان چاکئی ئهو کابرایه رهشه عمرزیان کرد . قوربان! ئهوه رهش
 نییه سهرما رهشی کردووه .

جا ئەگه هینایانه بهر ئاورئی دهلی : ههکیمی بینن کابرایهک ههبو ، حکیم
 بو ، زور شارهزاو دانا بو ههکیمی وا لهو شارهی دا نهبو هینایان ، برایمیش

ئەو بە زامان کەوتوووە کە ھینایان میر حج روی تێکرد؟ کوتی: ئەگەر بێت — چارە بۆ برابری پکە — و نەمری سەت تەمەنت دە دەمی. سەت تەمەنی ئەو زەمانی ملکی کردوووە. دەلی کابرا پێی کوت. ئاغا! سەت تەمەن ملکی دەکا سەت تەمەنی بۆ دە دە بە من ئەووە خو بریندار نییە، کوتی: ھەرچی ھەبە دەبی فکریکی بۆ پکە بزانێ بە چی چارە دەکری. حکیمەکە پێی کوت، کوتی: ئاغا! ھەر دەر — مانیکی لێ پکە دەمری تەنانت شتیکی دەگەل دەکری ئەویش ئەووە ھەمەمانی ژنانی بۆ پکە، بە ھەمەمانی ژنان، بە گەرمای بە دەنی ژنی دیتەووە سەرە خو تەواوی رەگی بە دەنی خۆنەکە تێدا بوو سەھۆل لە سەر سواری ئەو خۆنە دەبیتەووە خۆن نامری عەلەمیشی لێ نابێ دەنا ھەر چی لێ پکە دەمری.

جا دەلی کوتی: پچن ژنی کابرایەکی کرمانج — و کێ — و کێ بێن دەلی میر شیخ بۆ نیونجی بۆ وە کوت. میر حج روی تێکرد کوتی. چۆن دەکری پیاو داوای ژنی لە کرمانجی پکا — و ھەمەمانی ژنانی بۆ نوکەری پێ بگری؟ ئەو قسەبە باسی سەرە — و ئابرو چۆنی تێدا یە، نابێ تێ، جا میر حج دەستوری دا ژنەکانی خۆی دە بال کرد.

میر حج سی ژنی ھەبوو کوتی. ھەر نوو تەلاقی میر حجی کەوی لەوسی ژنانە ھەرچی خەبەرم بۆ بێنی بلێ بۆ برابری نەمردوووە — و چاوی ھەلینا بۆی تەلاق دە دەم.

ئینجا ھینایان ھەمەمانی ژنانیان بۆ کرد، ھەرسێک خۆیان دە بال کرد بۆ برابری کە بە دەنی گەرم داھات — و چاوی ھەلینا ھەمەمانی ژنان بۆ لە دەری پێ بە دەر دەپێی دا نی — و ئەووە رۆتە، بەلی جا دەلی: دەووی دا ئەگە ئەو ھەمەمانیان بۆ کرد بۆ چاوی ھەلینا تەماشای کرد ھەر سی ژنی میر حجین، لە خەجالەتیان چاوی لە سەر یەک داناو.

ژنی چکۆلە ھەستا کراسی دەبەر کرد — و خەبەری بۆ میر حجی برد، ئەگە رووی کوتی. میر حج! کوتی: دەلی چی؟ کوتی: بۆ چاوی ھەلینا جا ئەوی دەمی ئەوانی دیش ھەستان خۆیان توند کرد — و بۆ برابری لە مەیدانی ما، کە

نوکه رانیوه خۆری کوتی: پچن کهوا- و شتی ده بهر کهن مهی دؤنن قسهی ده گهل مه کهن .

هاتن کهوایان ده بهر کرد- و برایمیان بردهوه مه جلیسی میر حه جی ، میر حه ج کوتی : خوارده مه نیکی بو بئین بهلی! جا ئه و خوار نیکی بو پیای لهریز ده چی ههلوایه ک شتیک بو ده زاریان کرد ، خواردی ، له پاشان که هاتوه سه ره خو ، میر حه ج رۆی تی کرد ، کوتی . برایم! کوتی : بهلی ئاغا! جا کوتی : برایم! پیم بلی کؤت سه رما برده و به تی کوتی : ئاغا! هیچ کؤ .

کوتی : برایم! ئاقلی وه ک جاران؟ کوتی : بهلی!

کوتی : ئه مه ده ناسی؟ کوتی : بهلی!

جا کوتی . برایم! پیم بلی بو وات لی هاتوه؟ وه ک ئه من عهرزی وه م کرد کوتی : ئاغا! له سه ر خاتونئی میران ده ری کردوم جا کوتی . برایم! ئه من قه ول و قه راریکم ده گهل کردوی له و سئ ژنانه ی خو م که حه مام بو کردوی کوتومه هه ر که سئ خه به ری بی ئی ئه من بو ی ته لاق ده ده م . ئه گه ر قه بول ده که ی ژنی چکۆله خه به ری بو هی ناوم تا بو ت ته لاق بده م! ئه وانئ دی هه رچی ده ستی له سه ر دا ده نی .

برایم سه ری هه لینا ده - و میزانه ی دا ده ستی دا خه نجه ره که ی و ده به رخوی را کرده وه ، رۆی تی کرد ، کوتی : کاکه میر حه ج! ئه گه ر لی م به ده هو ی ده لی ی ده گهل خوشکی منی لی قه لماوه ئه و رۆ خودا نه ی کوشتوم - و هاتومه ماله تو ، له ماله تو نابم ده چه ماله کابرایه کی دی . ئینجا ژنی تو خوشکی من . میینه ی ته واوی دونیا یه خوشکی من جه لال له برایمی حه رام بی له خاتونئی خوشکت به ده ر تا ئه من روحم ده بهر دایه .

جا پی ی کوت : برایم! چونکه وا مه ردی شه رت بی په لیک ره شه نگ ده سه ری چه په رچینی ده دامینی می رگه چه کوپه که وی ئه من خاتونیت بو بئینم ئه لی ره لی ماره که م .

جا ئه گه ر ئه و خه به ره ی دایه میر حه ج برای گه وره بو ، برایم رۆژی ئه و

پولتیکی هه‌بو سەلت بو ، پاکی ده‌کرده قەرەپول شایی شایی دە‌ی دا به مندالان گلی دە‌برد له ده‌راوی می‌رگه چه‌کوپی ده‌کرد دە‌ی کرده ره‌شانگ .
 رۆژیکی له سەر بانی می‌شینیان ده‌کرد ، هه‌لی کرده کری‌وه‌ی که کری‌وه‌که‌ی هه‌ل‌کرت میرحه‌ج کوتی : بام ! با پچینه خواری کری‌وه‌ی ده‌کا . که هاتنه خواری ، برایم له بهر په‌نجه‌ره‌ی دانیشتبۆ چاوی له‌و پولی‌بو که دابۆی — و ئه‌و به‌فره ره‌شانگه‌که‌ی داده‌پۆشی ، دم‌ و ئانه‌ی دا میرحه‌ج وه ژۆر کهوت . به‌ندیکی بانگی میرحه‌جی کرت ، کوتی :

کاکه میرحه‌ج ! به قوربان‌ت بم نهم دیوه ئا‌غایان ده‌گه‌ل نوکهری خو‌یان پکه‌نموه خیلانی ده‌گه‌ل ئه‌وی درۆیه .

ئه‌تۆ سه‌ری خۆت هه‌لینه بروانه سه‌ری چه‌په‌رچینی ، دامینی می‌رگه‌چه‌کوپی ، سۆسن — و هه‌لال — و به‌یبۆن سه‌ری خو‌یان لیک‌داوه ، مه‌ندۆک له برایمی مال ویران هاتۆته‌وه ئه‌ژنۆیه .

کاکه میرحه‌ج ! به قوربان‌ت بم نهم دیوه ئا‌غا له نوکهری خو‌ی مه‌ییز بی به‌یه‌کجاری .

ئه‌تۆ سه‌ری خۆت هه‌لینه بروانه سه‌ری چه‌په‌رچینی ، دامینی می‌رگه‌چه‌کوپی سۆسن — و هه‌لال — و به‌یبۆن سه‌ری خو‌یان لیک‌داوه ، مه‌ندۆک به‌تال ده‌کاته‌وه رکیقی ده‌سواری .

میرحه‌ج ده‌لی ، برایم ره‌بی مالت ویران بی نهم دیوه نوکهر له خۆرا له ئا‌غای خو‌ی بی به‌زیزه .

ئه‌لئان ئه‌من ده‌هاتمه خواری ئه‌وه‌لی زستانی بو مانگی کانونی کری‌وه‌ی ده‌کرد کۆی‌را له برایمی مال ویران بو به به‌هاریکی سه‌ر له‌قیره ؟

جا کوتیان . ئا‌غا ! ئه‌تۆ بی خه‌به‌ری مندالان به کری‌وه‌گری ، پولیان ده‌داتی گلی به‌رنه ده‌روای می‌رگه‌چه‌کوپی ، ئه‌تۆ فه‌رمۆته سه‌ری چه‌په‌رچینی — و ده‌راوی می‌رگه‌چه‌کوپی ره‌ش بیتموه ئه‌من خاتونیت بو دینم ، ده‌چی ده‌ی کاته ره‌شانگ . کوتی : خو ئه‌من دیومه هه‌ر نو ته‌لاقم کهوتی له من وایه مندال ده‌چن ته‌پکه‌ی ده‌نینه‌وه .

جا دمو مه جلیسه‌ی دا میرشیخ لی‌ی بلیند بو کوتی : کاکه ! ئەتو له
میرانی خراپتری کوتی : بو کوتی : له میرانی خراپتری ! برایم سهد مالی پشتی
خوی ههیه دهستی له مالو عه شیره‌تی خوی ههل گرتوووه نوکهری ئەو براگوله‌ی
بو حمو سالانی گیرا ئەلحان له سهر حافره‌تیکی هه‌یج - و پوچ ده‌ری کردوووه لی‌ی
ده‌کاته خه‌مدەر پی‌ی ده‌مری . کوتی : جا ده‌لی‌ی چی ؟ کوتی : دمرحەق ئەو سی مانگه
زستانه‌ی ژنی‌کی لی‌ی ماره‌که‌! کچی وه‌زیریان لی‌ی ماره‌کرد . شهوی زاوا به‌ندیی بو
بویان هینا ئەگه بویان هینا چو لای بوکی خوی روتموه کرد کوتی . کچی وه‌زیری
به‌خیری ! بی ئەوه‌ی تخونی کهوی سهری نایه‌وه .

تا پازده شهوانی له‌کن بو ، ههر ئەوی شهوی کوتی کچی وه‌زیری به‌خیری
روژتیکی دایکی عافره‌ته‌که‌ی له‌ژیللا ده‌هات ، برایمیش له‌سهر بانی بو که دیتی
دایکی کچی دیته‌لای کچه‌که‌ی ، چو له‌پاش دهرکی راوه‌ستا ، دایکه‌که به‌کچه‌که‌ی
کوت : ده‌گهل ئەو کابرایه‌ی نیوانت چونه‌؟ کوتی . دایه‌! ده‌گهل ئەو کابرایه‌ی
نیوانم چونه‌؟ پلا سوگوشتی میرحەجی زور - وزه‌وه‌نده ههر ده‌مه‌ی ژنی کیان دی
ده‌گهل ئەمن ده‌ی خوا . ئەو کابرایه‌ش ئەگه لی‌ی ده‌پرسی پیاو نیبه‌ پازده شهوه ئەمن
هاتوم هه‌وه‌ل شهوی کوتوبه‌ کچی وه‌زیری به‌خیری ئەگهر سهری وه‌ سهر سهرینی کرت
هه‌ژدیه‌ی پیوه‌دا ناسوژی . کوتی : جا رۆله‌! عیله‌تی ؟ کوتی : وه‌لاهی نازانم یا
پیاونی یا هینده‌ی خو پی زله ئەمنی پی هه‌یجه یان هینده‌ که‌ره دل - و گوئی
نی .

برایم چو ژوری خه‌سو‌ی به‌خیر هاتن کرد . له‌پاشان سهری هه‌لینا کوتی :
ئاموژن ئەتو به‌شمرع دایکی منی ئەو کچه ئەگه هاتوووه ههر کچه ، ئەگه کج بی
ههر کچه ئەگهر کچیش نه‌بی خوا نه‌خواسته نازانم له‌کن کتیبه . ئەمه مه‌لازین دینین
قاعیده‌ن وایه تا مانگی‌کی سهر جی‌ی بوکی ناکه‌ین . ئەگه وه‌ی کوت ، کچه که کوتی
پازده شهوم چو پازده‌ی ماوه . له‌دایکی قه‌لس بو ، دایکی کوتی : رۆله‌! ئەنگو
قایلن ئەمن بلیم چی . دایکی هه‌ستا رۆیه‌وه .
بو شهوی برایم هاتموه پی‌ی کوت . ئەمن سی قسم گولی بو ، به‌دایکت

کوت ئەوقسانە دە من دا مەوجود نین ئەگە دەلیی پیاونیم پیاوم . ئەگە دەلیی
خۆشم ناویی لە چاوی خۆم خۆشتر دەویی . ئەمائەمن سۆندیکم خوار دوووە ، دەگەل
خاتونیی نەبیی دوخینیی من بە حەلالیی . و بە حەرامیی لە کەس ناکرێتەووە . ئەگەر تا
سەد سالی دیکە خاتونم پئی نەبۆی ئەتۆ هەر کچ دەبی ، کە هاتو خاتونم بو هات
شەرت پئی لە هەوێل شەوی بەدەر فەرقو پئی نەکەم .

جا کچی وەزیری کوتی : کارت نەبی . بەیانی کە میرحەج وە دەر کەوت ،
چۆ وەتاغی میرحەجی میرزا چاک بو حوقە . و قەلەمی هینا ، کاغەزیکی نۆسی
مۆری میرحەجی پێوہنا . لە میرانی نۆسی . فەرشیکن کردووہ ، تەون کەرەکەیی
مردووہ ، گەزیکیی ماوہ فەرشەکە بکری کەس نییە کە کەرت . و وینەیی بزانیی هەلبەتا
بە گەینی ئەو کاغەزەیی سەد پیادە . و سەد لباد بە حوکمی لبادان . و پیادان لە
خوماروہیرا خاتونیی دە نیرییە کانی رەشی .

دۆ پیاوی بە کری گرت . و کاغەزەکەیی دانی ، کوتی : بە دزی بە خاتونیی
بلین . ئەما بە میرانی مەلین . برایم لە وییە . پیاوہکان روپین کاغەزەکەیان دایە
دەس میرانی ، میران کە تەماشای کاغەزەکەیی کرد . لیی پرسین . برایمی مەلازیندینان
لە وییە ؟ کوتیان : خیر ئاغا ! برایمن نەدیوہ . فیکەیی سمیلیی هات کوتی : بانگی
خاتونیی کەن ! خاتون کە هات ، کاغەزەکەیی دایە دەستی ، خاتون کاغەزەکەیی خۆندەووسو
کوتی : دەلیی چی ؟ کوتی : بلیم چی ئەمن دەسەلاتی میرحەجی برام نیی ئەگە
دەچی ئەمن پیاوانت دەگەل دەنیرم ئەگەر ناچی سبەینیی میرحەج بلیی بو نەت
ناردووہ خەتام مەگرە دەلیم خاتون نەهاتووہ . کوتی ئەو پیاوانە نانیاں خوار دووہ ؟
کوتی : خیر ! کوتی : کە وایە بیان نیرە با نانیاں دەمی . لە مەجلیسی میرانی وەدەر
کەوتن ، لە پیاوہکانی پرسی . برایم لە وییە ؟ کوتیان بەلیی . پۆلیکی دانی بە خەلات
بو سبەینی بار . و بارگنە یان تیکنار روپین بو کانی رەشی .

کچی وەزیری پئی ئەسپار بۆن کە دەشەو پدا بگەنی ، تا میرحەج پئی نەزانی . ئەو
پیاوانەیی کە دەگەل خاتونیی هات بۆن ، ناردنیە مائە بابی ، خاتونیی بردە کەن
خوی .

له مه جلیسی میرحه جی نان خورا—و روی ده مه جلیسی کرت کوتی: نوردینی
دانی! برایمیش دانیشت بو، میرحه ج سهری وه سهر رانی برایمی کرد، سهر
گهرمی قسان بون. لهو دیویش ژنانی میرحه جی به خاتونیه چون، به خیره اتنیان
کرت. ده ستیان به قسه— و جهه نگان کرت.

برایم له مه جلیسی میرحه جی دانیشت بو بو خوئی له کانی ره شی— و
روچی له خومارویه بو. بی خه بر له وهی که خاتون پریخانیا بو هینا وه.
به لی! خاتون— و ژنانی میرحه جی جهه نگیان لی دها، خاتون پریخان
قاقای کیشا، برایم گوی لی بو. نه گه گوی لی بو. هوشی لی برا که سهری
میرحه جی له سهر رانی، گوی میرحه جی گرت— و سهری به قهر شه که ی
دادا. میرحه ج سهری هه لئنا کوتی: برایم! نه وه شیت بوی؟ خه رفاوی؟ چی؟
شا ته مه لوقی ده کرت نه تو نوکهری بی. به د به خت نه لئان سهری منت بو به و
فهر شهی دادا؟ که نه غیار بو وه برایم زانی کاریکی خرابی کردو وه روی ده میرحه جی
کرت کوتی:

ئاغا! سهرم دیشی دلیم رانا وه ستی له بهر نه وئی نه کاوی.

بینه سوندت بو پخوم به خودای— و به پیغه مبری ده ئاخ زمانی.

پییم حهیب نی خزمه تی بوره— و بده وی تو پکه م له ئیخته— و له ئیخته خانی.

پییم حهیب نی وهک قهره و اشان قاپ— و که و چکی ماله کاکه میرحه جی هه ل گرم

له مدبهق— و له مدبهق خانی.

چپکه م نه گه ده م کوزی— و ده م بری له بنی گوبانم خوش هات قاقای خاتون پریخان

کوتی: سمگ باب! خاتون پریخان له خومارویه نه تو له کانی ره شی له کویت

گولی بو؟ کوتی. ئاغا! له مزلی خوم. نه گهر وهی کوت. میرحه ج رقی هه ستا

کوتی: کوره ا داده ی نهو ته شته ی بینن. ته شتیان هینا له ویا ن دانا کوتی: ههر

نو ته لاقی میرحه جی که وی نه گهر له مزلی تو بییت لیت ماره ده که م، له سهر

قسه ی خوم ههر ماوم، نه گهر له مزلی تو نه بی، ههر نو ته لاقم که وی له سهر

نهو ته شته ی سهرت ده برم. کوتی: ئاغا! خونی من به تو حه لال بی کوتی: دا

بانگی کهن! که چونه ژورئ ته ماشایان کرد خاتون له وی دانیشته بو. خاتونیان بانگ کرد، کههات - و له میرحهجی وه ژور کهوت، میرحهج عه به سا. کوتی. خاتون! فریوی؟ قهلی؟ کوتری؟ به چهرخ - و فهلهکی هاتوی؟ چی؟ خاتونیش کاغزه گهی که له میرانی وهرگرتبو، دایه دهستی، میرحهج که ته ماشای کاغزه کهی کرد روی ده برایمی کرد کوتی: برایم! ته تو ئه و کاغزه ته نویسه؟ کوتی: ئاغا! به سهری تو بی خه بهرم پاش سه د سالی دی ئه گه عیلم - و خه بهرم تی ی دا بو بی خونم ههر به تو حه لال بی. روی ده میر شیخی کرت ههروا، روی ده وهزیری کرت ههروا روی ده مه جلیسی کرت ههروا، به خاتونئی کوت پچوووه جی خوت. کوتی: ههر نو ته لاقم کهوی خوارنم لی حهرام بی تا نه زانم کی ئه و کاغزه زهی له میرانی نویسه.

ئهو شهوئی نوستن، سبهینی زو کچی وهزیری بهینه توالعهینی که نوژی خانه قایانی بی ده کهن پیاوه کانی بهرئ کرده وه. دواي چیشتانئ مه جلیسی میر حاجی گیرا بو. له مه جلیسی وه ژور کهوت روی ده میرحهجی کرد - و سلاوی لی کرد میرحهج سهری هه لئینا - و سلاوی ئه ستانده وه کوتی: کچی وهزیری ده لی ی چی؟ کوتی ئاغا! ته تو بو خوت به له فری خوت ئه منت داوه به و کا برایهی. ئه وه ندی که ئه من له کن ئه و کا برایم ئیستاده زنوژی له من نه شکاوه. ئه و کاغزه ئه من نویسه مه تاوانی کهس مه گره، کهس ئاگای له - و کارهی نییه ئه و کاره کاری منه ئه من کردومه سهرم ده تاشی شار به ده رم ده کهی، که یفی خوته! میرحهج سهری هه لئینا کوتی. کچی وهزیری خولا هه موقن به قوربانی تو کا. کهس ئه و فکرهی نه بو. ته تو چه چه قی برایمیت لیخه کردومه وه، خاتونت هیناوه ته وه یه رده ستم خوم ئه من له قهولی خوم په شیمان نیم، بانگی ملای کهن! تا لیکیان ماره کهم.

سه د رحمهت له مه - و له گو دیان
بهشی تی دا نه بی شهیتانی دین دوزمنی مال ویران.